

Στο σχολείο;

Στην αυλή;

Στην τάξη;

... Αφραλώς!

Ένα
παραμύθι για
την
αφράλεια Ε3

Μια φορά κι έναν καιρό
ε'ένα μακρινό δάσος όπου ζούσαν
πολλά ήμερα και άγρια ζώακια, όμορ-
φη και ειρηνική ζωή, μετακόμισέ μια
παρέα από γαϊμούδες, οι οποίες
ζούσαν κάπου μακριά...

Έτσι περνούσαν οι μέρες!

Κάθε μέρα, κάθε πρωί, μαζί με ε'άλλα
ζώακια πήγαιναν στο σχολείο. Την ώρα του
μαθήματος τραγουδούσαν, πεζούσαν πράγμα-
τα η μία στην άλλη, κι έβγαιναν έξω απ' την
τάξη, χωρίς να ζητήσουν άδεια, για να παίξουν.

Ο διευθυντής κ. Σιορζάρης τις
συμβούλεψε ότι η συμπεριφορά τους θα
οδηγούσε σε **ατυχήματα** κι έκρυβε κινδύνους
για τους συμμαθητές τους.

Τι κι αν τις συμβουλευα;
Τι κι αν τ'άλλα ζωάκια έκακι/παράπονα;
Αυτές συνέχισαν ακόινκτες.

Μια μέρα λοιπόν, η πιο ζωηρή μαϊμου-
δίτσα άνοιξε κι έκλεισε με μανία ένα παράθυρο
της τάξης, ώσπου μια απροεξία της τής βζέρηέ
την ουρά της.

- Σε προειδοποιήσαμε!!! Της φώναξαν όλα
μαζί τα ζωάκια!

- Εάν είσαι τόσο ζωηρή, ποτέ δεν θα
είσαι ασφαλής!!!

Όταν ήρθε η ώρα του διαλείμματος αυτές έτρεχαν πάλι χωρίς σταματημό, έριχναν κοίτσι όποιο ζωάκι έμπαινε στον δρόμο τους, έπεφταν κάτω φαγητά, χτυπούσαν αδέλφια τους τα μικρότερα ζωάκια και εκαρφάλωναν στα κάγκελα και στα δέντρα της αυλής.

- Δεν πάει άλλο!

- Πρέπει να λάβουμε τα μέτρα μας!

είπαν και πάλι όλοι οι συμμαθητές τους.

- Θα γράψουμε κανόνες!!!

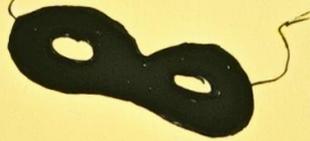

Μαζεύτηκαν λοιπόν κι όλοι
καί γράψαν σε χαρτί τι πρέπει
ν' αποφεύχουν για να είναι πάντα
ασφαλείς!!!

Αποφάσισαν τέλος, ότι όποιος
έκανε κάτι **καλό** θα γινόταν
αρχηγός και με ιόντους
επιβράβευσης θα...

φοβούσε τη μάσκα

του "ΗΡΩΑ ΤΗΣ ΛΥΛΗΣ"

'Ετσι γήσαν αυτοί
αεθαλείς
κι εμείς αεθαλέστεροι!!!

ΤΕΛΟΣ